

נדרים סח

במדבר פרק ל פסוק יז

אלה החקים אשר צוה ה' את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה

תשובה 2: דבי רבי ישמעאל תנא: **כין איש לאשתו כין אב לבתו - מכאן לנערה המאורסה, שאביה ובעלה מפירין נדריה.**

קושי: ולתנא דבי ר' ישמעאל, **אם היו תריה לאיש** מאי עביד ליה?
תירוץ: מוקים לאידך דרבה.

שאלה: ורבה, האי דתני דבי רבי ישמעאל מאי עביד ליה?
תירוץ: מיבעי ליה: לומר, שהבעל מיפר נדרים שבינו לבינה.

שאלה: איבעיא להו: בעל מיגז גיז או מקליש קליש? ה
הסבר השאלה: יכא קא מיבעיא לן: כגון דנדרה מתרין זיתין, ושמע ארוס והיפר לה ואכלתנון, אי אמריי מיגז גיז - לקיאי, אי אמרינן מקליש קליש - איסורא בעלמא הוא, מאי?

תשובה: תא שמע: **אימתי אמרו מת הבעל נתרוקנה רשות לאב?**

מת הבעל - נתרוקנה רשות לאב	לא שמע הבעל קודם שימות
	ששמע ושתק
	שמע והפר ומת בו ביום

אין יכול להפר	אבל אם שמע וקיים
	או ששמע ושתק ומת ביום שלאחריו

פירוט מקרים

מת האב - לא נתרוקנה רשות לבעל	שמע אביה והפר לה, ולא הספיק בעל לשמוע עד שמת האב
מת הבעל - נתרוקנה רשות לאב	שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת הבעל
אין הבעל יכול להפר, שאין הבעל מיפר אלא בשותפות	שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת
חוזר האב ומפר חלקו על בעל	שמע אביה והפר לה, ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת
ב"ה אומרים: אין יכול להפר	
ב"ה א"ר נתן: הן הן דברי ב"ה	

ש"מ: לבייש מיגז גיז, לבייה מקלש קליש, ש"מ.